தொகுப்பு 1, தொகுதி 2, பிப்ரவரி 2011

R 5832

கர்த்தாவே, ஜெபிக்க எங்களுக்கு கற்பித்தருளும்

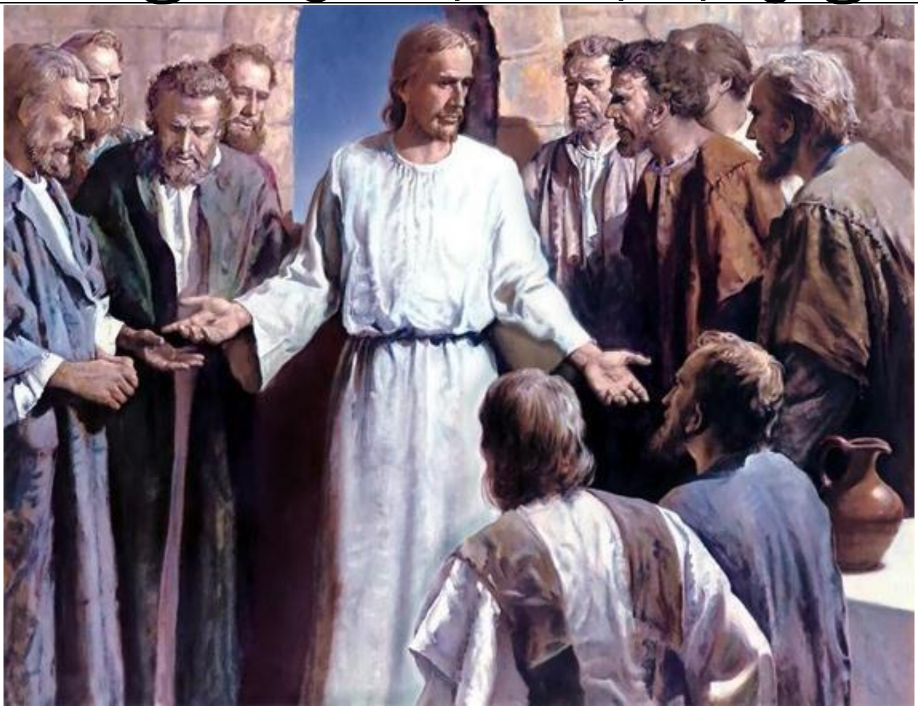

இடைவிடாமல் ஜெபம் பண்ணுங்கள், எல்லாவற்றிலேயும் ஸ்தோத்திரஞ்செய்யுங்கள்”- 1தெசலோனிக்கேயர் 5:17 -18

தேவன் முதல் மனிதனாகிய ஆதாமை சிருஷ்டித்தபொழுது, அவன் தேவனோடு கொண்ட உறவில் - அதாவது உணர்வுகளில் இசைவாக இருந்தான். வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, அவன் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவின் நிபந்தனைக்குள் இருந்தான். இந்த பரிசுத்த உடன்படிக்கையை ஆதாம் முறித்துப்போட்டான் என்று வேத வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது(ஓசியா6:7). அவன் பாவியாக மாறினான். அவனுக்குப்பிறகு பிறந்த அவனது பிள்ளைகளும், அவனோடுகூட வரும் பாரம்பரியப்படி, சுபாவத்திலேயே பாவிகளானார்கள். ஆதாமின் சந்ததியார் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் பிறவாமல், அதற்கு மாறாக பிறப்பிலேயே அந்நியர்களானார்கள். ஆனால் விசுவாசத்தினை வெளிப்படுத்தி, தம்மோடு இசைவாக விரும்புகிற ஒருசிலரோடு தேவன் தொடர்புவைத்திருந்தார். ஆதாமின் இரண்டாவது குமாரனாகிய ஆபேல் இவர்களில் ஒருவன். இவர் மிருக பலி செலுத்தி தேவனோடு நெருக்கமாக தொடர்புகொண்டார். அது அங்கீகரிக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. அவ்வாறே ஏனோக்கும் நோவாவும் சட்டத்தின்படி ஆதாமுக்கு

கொடுக்கப்பட்ட சாபத்தீர்ப்புக்குட்பட்டிருந்தபோதிலும், இந்த சாபத்தீர்ப்பிலிருந்து நீங்கலாக்கும் ஈடுபலி இன்னும் அளிக்கப்படாதபோதிலும், விசுவாசத்தின்மூலமாக கர்த்தரோடு ஐக்கியத்தின் நிபந்தனைக்குள் வந்தனர்.

அதன்பிறகு, தேவன் ஆபிரகாமின் மாபெரும் விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலினிமித்தம், உடன்படிக்கை செய்து உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். அதற்குப்பிறகு அவருடைய குமாரனாகிய ஈசாக்குடனும், பின்பு அவரது பேரனாகிய யாக்கோபுடனும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டார்.அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்த யாக்கோபின் வித்தாகிய அவன் சந்ததியாருடன் தேவன் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின்கீழ், சீனாய் மலையில் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தினார். கர்த்தர் யாக்கோபின் நாமத்தை இஸ்ரயேல் என்று மாற்றினார். இதற்கு "தேவனுடனான இளவரசன்"(ஆதி 32:24-30) என்று பொருள். யாக்கோபின் வழிவந்த பின்சந்ததியாராகிய இஸ்ரயேலின் முழுதேசமும், தேவ பிள்ளைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். அவர்கள் ஜெபத்தில் தேவனிடத்தில் சேரும்படிக்கு சிறப்புரிமை பெற்றிருந்தனர். ஆனால் யூத தேசத்தாரது பாவங்களோ, வருடாவருடம் சம்பிரதாயமாக மட்டுமே நீக்கப்பட்டது. காளை மற்றும் ஆட்டின் இரத்தம் ஒருபோதும் பாவத்தை நீக்கக்கூடாதவை. ஆகவே யூதர்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்கள் என்ற உறவில் நிலைத்திருக்கமட்டுமே இது அனுமதிக்கப்பட்டது.

புறஜாதியாரோ ஒட்டுமொத்தமாக தேவனற்றவர்ளாகினர். அவர்கள் ஜெபிக்கும் சிறப்புரிமையை பெற்றிருக்கவில்லை. சுவிசேஷயுகம் துவங்கினபிறகு இந்நிலை மாறினது. நீதிமானாக விளங்கின புறஜாதியானாகிய கொர்னேலியு ஜனங்களுக்கு தானதர்மம் செய்வதிலும், எப்பொழுதும் ஜெபிப்பதிலும் தரித்திருந்தார்.ஆனால் இயேசுகிறிஸ்து மரித்தபோதிலும் அவரது ஜெபம் அங்கீகரிக்கப்படக்கூடாதிருந்தது. இயேசுவின் மரணம் கொர்னேலியுவை தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் யூதருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அடையாளமான 70வார விசேஷ தயவு நிறைவுற்றபோது, புறஜாதியாருக்கு சுவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் ஏற்றவேளை வந்திருந்தது. தேவன் கொர்னேலியுவை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருந்து, அவரிடத்தில் ஒரு தேவதூதனை அனுப்பினார். அந்த தூதன் அவரிடத்தில் கர்த்தரது செய்தியைக் கொடுத்தார். அந்த செய்தியாவது -

"உன் ஜெபங்களும் உன் தருமங்களும் தேவனுக்கு நினைப்பூட்டுதலாக அவர் சந்நிதியில் வந்தெட்டியிருக்கிறது"

கொர்னேலியுவின் தானதர்மங்களும் ஜெபங்களும் கர்த்தருக்கு முன்பாக சுகந்த நறுமணமாக உன்னதங்களுக்கு எழும்பினது.

இந்நிகழ்ச்சிக்கு முன்பாக, தேவன் இப்படிப்பட்ட பலிகளை ஏற்கவில்லையா? இல்லை. தேவனால் அந்த பலிகள் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டபோதிலும், அவைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. சுவிசேஷயுகத்திற்கு முன்பு நிழலான வழிமுறைப்படி, வரம்புக்குட்பட்டு, தேவனால் ஏற்கப்பட்டுவந்தது. தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட சில நிச்சயமான காரணங்களின் அடிப்படையில், இந்த யுகத்தில் பரிந்துபேசுபவர் மூலமாக ஏற்கப்படுகிறது. அடுத்தயுகத்தில் மத்தியஸ்தர் மூலமாக ஏற்கப்படும்.

"என் வழியாய் அல்லாமல் தந்தையிடம் ஒருவனும் வரமுடியாது" என்று இயேசு கூறினார். ஏற்றவேளை வந்திருந்தபோதிலும், தேவன் கொர்னேலியுவுக்கு வார்த்தையை அனுப்பும்வரை, அவரால் வரக்கூடாதிருந்தது.

சத்தியத்தின் அறிவு அத்தியாவசியம் :-

கர்த்தரது தூதன் கொர்னேலியுவிடம் கூறியதாகது - "யோப்பா பட்டணத்திலிருக்கிற பேதுரு என்று மறுபேர்கொண்ட சீமோனை அழைக்கும்படிக்கு மனுஷரை அவ்விடத்திற்கு அனுப்பு. நீயும் உன் வீட்டாரனைவரும் இரட்சிக்கப்படுவதற்கான வார்த்தைகளை அவன் உனக்குச் சொல்லுவான்"

அவர் இரட்சிக்கப்படவும் தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டுவரப்படவும் அந்த வார்த்தைகள் அவசியமாயிருந்தது. கொர்னேலியு கீழ்ப்படிந்து, பேதுருவை வரவழைக்க ஆள் அனுப்பி, பேதுருவின்மூலம் தேவையான அறிவுரைகளைப்பெற்று, கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டார்.

நாம் கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனுக்குள் வந்திராவிடில் கொர்னேலியுவின் முந்தைய நிலையைப்போலவே நமது ஜெபங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்காது.

தேவன் மாபெரும் பாவநிவாரணபலியை ஏற்பாடுசெய்து, அதன் காரணமாக இயேசுகிறிஸ்து ஒவ்வொரு மனிதனுக்காகவும் மரணத்தை ருசிபார்த்தார். இப்பொழுதோ, உலகத்தோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளுமுன்பாக, தேவன் சிறுமந்தையை உலகிலிருந்து பிரித்தெடுத்து, தெரிந்துகொண்டு, உலகை ஆசீர்வதிக்க அவர்களை கிறிஸ்துவுக்கு உடன்சுதந்திரர்களாக்குகிறார். இப்படிப்பட்ட நற்செய்தியை கொனேலியு கேட்டபொழுது, தன் முழு இருதயத்தோடு அவர் விசுவாசித்தார். அவ்வாறே அவரோடுகூட இருந்தவர்களும் விசுவாசித்தனர். இயேசுவைப்பற்றி அவர் முன்பே கேள்விப்பட்டிருந்தார் என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை என்றாலும், தற்பொழுதுதான் அவர் அதன் விபரங்களை புரிந்துகொண்டார். அவர் தன் ஜீவியத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்தே சரியான இருதய நிலைப்பாட்டை பெற்றிருந்தார். ஜெபித்துக்கொண்டும் உபவாசம் இருந்தும் வந்தார். இருந்தபோதிலும் இயேசுவின் மூலமாக அன்றி, அவர் தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடாத நிலை இருந்தது. தனக்கு வழக்காடுபவராக இயேசுகிறிஸ்துவை அவர் நிச்சயம் ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருப்பார்.

இயேசு எப்படி நமக்கு வழக்காடுபவராகிறார்?

நமது வழக்காடுபவராக இயேசுவை பெற்றிருப்பது என்பதன் அர்த்தம் என்ன? இதன்பொருள், முதலாவதாக, பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் நம்மை மீட்கும்பொருளாக, அவரை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.அடுத்ததாக இயேசு நமக்குக் கூறுகிறார் -

"ஒருவன் எனக்கு சீஷனாக விரும்பினால், அவன் தன்னையே வெறுத்து, தன் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு, என்னைப் பின்பற்றக்கடவன்"

இயேசு பரிசுத்தராயிருந்து மரித்தார் என்று விசுவாசிப்பதன்மூலம் மட்டும், ஒருவனும் அவரது சீஷனாகிடமுடியாது. "பிசாசுகளும் விசுவாசித்து நடுங்குகின்றன". மாறாக, நாம் நம் கர்த்தர் வைத்துள்ள நிபந்தனைகளின்படி அவரை ஏற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, ஜீவன்பெறத் தேவையான நீதிமானாக்குதல் நடைபெறுகிறது. அதன்பின்பு அவர் நம்மை ஆதரித்து வாதாடுபவராகிறார்.

கிறிஸ்துவின் சீஷனாக தன்னை முழு பிரதிஷ்டை செய்தாலொழிய, தன் ஜெபத்துக்கு பதிலை எதிர்பார்த்து காத்திருக்க ஒருவனுக்கும் உரிமையில்லை. அவர்மூலமாக பிதாவினிடத்தில் சேர்கிற எவனும் புறம்பே தள்ளப்படுவதிலலை(யோவா 6:37). ஆனால் இந்த விதிமுறைக்கு ஒரு விதிவிலக்குஉண்டு. சிறுவயதினர்களாகிய வகுப்பார், பூரண வயதுள்ளவர்களிடமுள்ள பொறுப்புணர்வு, புரிந்துகொள்ளும் தன்மை ஆகியவற்றில் குறைவுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர். இந்த சிறுவர்களின் பெற்றோரில் ஒருவர் அல்லது இருவர் கிறிஸ்துவின் சீஷராய் இருக்கின்றனர். பொறுப்புணர்வுள்ள வயது - ஒரு சிலருக்கு 12 முதல் 15 வயதுக்குள் ஏற்படுகிறது. சிலருக்கோ இன்னும் அதிக காலம் பிடிக்கிறது. ஆனால் முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ளவும், தங்கள் கடமையை உணர்ந்துகொள்ளும் நிலைமையை யார் யார் அடைந்தாலும், கர்த்தரோடு நல்மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கை செய்யாவிடில், ஜெபிக்கும் உரிமையை இழந்துவிடுவார். பூரண வயதையடையாத சிறுவர்களின் விஷயத்தில், அவர்களது பெற்றோரில் ஒருவர் கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்திருந்தால், அந்த சிறுவரது ஜெபத்துக்கு பதில்கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும் உரிமையை பெற்றிருக்கிறான்.

முழங்கால் படியிட்டு சிரம் தாழ்த்தி வணங்கும் ஒருவருக்கு கர்த்தர் தடைஏற்படுத்துவதில்லை. நாகரீகமற்ற மூர்க்கர்கள் அவ்வாறு செய்வதில் உறுதியாக இருந்தாலும், அவர்களது ஜெபங்கள் இரக்கம்கேட்டு பரத்துக்கேறுவதில்லை. யூதர்களின் ஜெபங்கள் விதிவிலக்காக, ஒருகாலகட்டத்தில் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்கள் உருவகமான ஜனங்களாகவே இருந்தனர்.அந்த ஏற்பாடு தற்காலிகமானது என்பதோடு, விரைவில் அகன்றும்போனது. ஆனாலும் வெகுவிரைவில் மாபெரும் மத்தியஸ்தர் மூலமாக அவர்கள் ஜெபிக்கும் உரிமையை மீண்டும் பெறவிருக்கின்றனர். மேலும் இந்த சிறப்புரிமையில் முழு உலகமும் சேர்ந்துகொள்ளும். இயேசு உலகிற்கு பரிந்துபேசுபவராக இருக்கமாட்டார். இயேசுவின் பரிந்துபேசுதல் ஏற்பாடு, இன்றைய யுகத்தில் சபையாருக்கும் மட்டுமேயாகும்.

நமது ஜீவியமே ஜெபமாகவேண்டும்

சர்வ வல்லவரை நோக்கி ஜெபிப்பது மனித மனத்தின் இயல்பான நோக்கமாயிருக்கிறது. புறஜாதியாரும்கூட ஜெபிக்கும் இயல்பைப் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு ஏற்படும் பயங்கள் மற்றும்

அவர்களது நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தும், தங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட மாபெரும் வல்லமையிடம் கருணைகோரி வேண்டுதல் விடுக்க வழிவகுக்கின்றன. ஆனால் தேவனுடைய ஜனங்கள் அவரது ஞானம், வல்லமை, மற்றும் அன்பை அறிந்திருக்கிறபடியாலும், அவருக்குப் பிரியமான ஜெபத்தின் நிபந்தனைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறபடியினாலும், அவரது கிருபாசனத்தை நாடும் அங்கீகாரம் பெற்றிருக்கின்றனர். தேவனை நாடும் உரிமை பெற்றிருப்பதும், அண்ட சராசரங்களை ஆளும் மாவல்லவரால் ஏற்கத்தக்க காதுகளைப் பெற்றிருந்து, அவரது பிரசன்னத்திற்குள் பிரவேசிப்பதும், மாபெரும் ஆசீர்வாதங்களே என்று உணர்ந்திருக்கிறோம். இவ்வுலகின் பேரரசர்கள் மற்றும் ராஜாக்கள் பேசுவதைக் கேட்பதும், அவ்வாறே முக்கியத்தும் வாய்ந்த தலைவர்களது பேச்சை காதுகொடுத்து கேட்க குழுமியிருக்கும் கூட்டத்தில் அமர்ந்திருந்து கேட்பதும் மிகவும் அரிதான வாய்ப்பு என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனாலும் மாபெரும் தேவன் தம் பிள்ளைகள் தம்மிடம் வரவும், தங்களது விண்ணப்பங்களை தெரியப்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

மனந்திருந்தாத பாவி தேவனிடத்தில் வரமுடியாது. ஆனாலும் பாவி, தன் பாவத்திலிருந்து விடுபடவும், அதன்பிறகு ஜெபத்தின் வழியாக தம்மோடு ஐக்கியமாகவும் தெய்வீக ஞானமானது ஏற்பாடு செய்துள்ளது. கிறிஸ்துவின் தியாக பலியின் தகுதியே நமது பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டு, நிஜமாகவே பிதாவினால் அங்கீகரிக்கப்படும் நிலைக்கு நம்மை உயர்த்துகிறது. ஜெபத்தில் தம் பிள்ளைகள் தம்மிடத்தில் கிட்டிச்சேர அவர் பியரியமாயிருக்கிறார். அவரைத் தொழுதுகொள்ளவும், ஸ்தோத்தரிக்கவும் கிடைத்த சிறப்புரிமைக்காக நாமும் நம் இருதயங்களை அவருக்கு ஒப்புக்கொடுத்து அவரை மகிமைப்படுத்துவோம்.

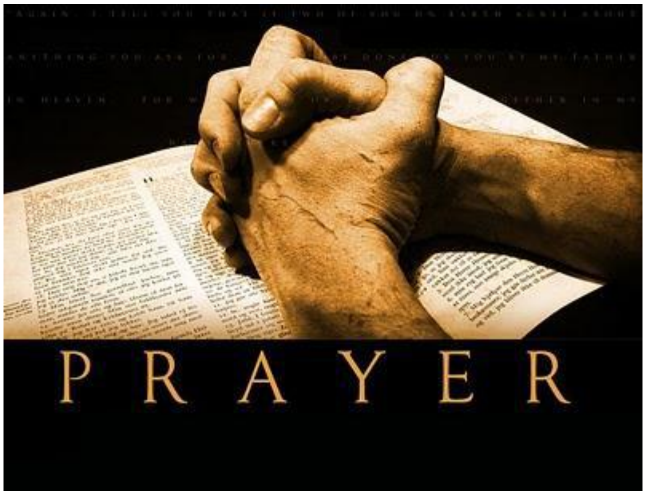

தொழுதுகொள்வதற்கும் ஜெபிப்பதற்கும் உள்ள சிறப்பியல்புகளை வேறுபடத்திக் காண்பிக்கவேண்டும். தொழுகை என்பது தேவனது மாட்சிமையை ஒப்புக்கொண்டு அவருக்கு மரியாதை செலுத்தவும் ஆராதிக்கவும் தலைவணங்குதல் ஆகும். ஆனால் ஜெபம் என்பது விண்ணப்பத்தை சமர்ப்பிப்பது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஜெபத்தின் மூலமாக தம்மிடத்தில் வரும்படி வசனத்தின் வழியாக உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் ஜெபத்தில் அவரோடு தொடர்புகொள்வதற்கு முன்பாக, அவர்கள் எதற்காக என்னகோரிக்கைகளுக்காக அவரிடம் விண்ணப்பிக்கவேண்டும்? எது அவருக்குப் பிரியமானது என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள்? முறையான ஜெபம் எது? என்று நம் கர்த்தர் தம் சீஷர்களுக்குப் போதித்தன் வழியாக, நமக்கு முன்மாதிரிகை காண்பித்திருக்கிறார்.

பரிசுத்தஆவியே தங்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தை வருவிக்கும் என்று அறிந்து, அதை அடையதேடவேண்டும். இந்த தேவ ஆவியை பெருமளவிலோ அல்லது குறைவாகவோ பெற்றிருக்கலாம். நாம் கிறிஸ்துவின் சீஷர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்போது, ஆவியின் அனுக்கிரகம் ஓரளவு நமக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதன்பிறகு, நமது ஜீவியத்தில் அன்பின் அக்கினி பற்றிஎரிகின்ற வல்லமையாக செயல்படத் துவங்குகிறது.அது, தேவனுக்கு எதிராக நம்மிடமுள்ள அனைத்துக் காரியங்களையும் சுட்டெரிக்கிறது. இதன் காரணமாக, நமது ஜீவியம் மிளிர்கின்ற வெளிச்சமாகவும், தகனமாகவும் மாறும். நாம் நீதியின் ஆவியில் குறைவுபட்டவர்கள் என்பதை உணர்ந்திருக்கிறோம். எந்தஅளவு குறைவுள்ளவர்களாய் காணப்படுகிறோமோ, அந்தளவுக்கு ஜெபத்தில் நாம் அடிக்கடி வலியுறுத்தி, கெஞ்சிக்கேட்கவேண்டும். தனது தேவை என்னவென்று யார்யாரெல்லாம் அறிந்து உணர்ந்திருக்கிறார்களோ, எங்கிருந்து தனக்குத் தேவையான ஆற்றல்கிடைக்கும் என்று அறிந்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள் பரலோக தயவின் சிங்காசனத்திற்கு வந்துசேர்வார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் அதிகநேரம் முழந்தாள்படியிட்டு ஜெபிக்கவேண்டும் என்பதற்காக, நம் ஜீவியத்தின் கடமைகளையும், பொறுப்புணர்வுகளையும் உதாசீனப்படுத்தக்கூடாது.

நாம் கர்த்தரின் குழந்தைகளாக மாறின தருணத்திலிருந்து,கிறிஸ்துவின் சாயலைஅடைய, அதிகதிகமாக, கடும் முயற்சிசெய்யவேண்டும். இதற்காக நாம் தைரியமற்றவர்களாக இராமல், இடைவிடாமல் ஜெபிக்கவேண்டும். கர்த்தரின் ஆவியை அடைய பிரயாசைப்படவேண்டும். அவ்வாறு பிரயாசைப்படும்போது, கர்த்தரது நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதால் ஆவியில் நிரப்பப்பட்ட நிலையை அடைவோம். இந்த வார்த்தையின் பொருளை உணர்ந்தவர்களாக, இடைவிடாது ஜெபித்து, நாம் எதிர்நோக்குகிறதை அடையும்வரை தொடர்ந்து நம் விண்ணப்பங்களை கர்த்தருக்கு சமர்ப்பித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும்.ஆனாலும் உயிர்த்தெழுதலில் மேலான ஜீவியத்திற்கு மறுரூபமடையும்வரை - அதாவது புதிய சுபாவத்தின் பூரணத்துக்கு உயர்த்தப்படும்வரை, நாம் எதிர்பார்ப்பதன் முழுமையை அடையமுடியாது. அந்த மேலான சுபாவத்தை அடைந்தபிறகு, ஜெபிப்பதற்கான அவசியம் எதுவுமிருக்காது. அப்பொழுது நாம் முழு நிறைவை அடைந்தவர்களாயிருப்போம். துதித்தலினால் ஜெபம் விழுங்கபட்டுப்போகும்.

நம் கர்த்தரின் மாதிரி ஜெபம்

நம் கர்த்தரால் கற்பிக்கப்பட்ட மாதிரிகை ஜெபத்தில் தேவனை நாம் முதலாவது மேன்மைப்படுத்தவேண்டும். அவரை நம் பரலோகத்தந்தை என அங்கீகரிக்கவேண்டும். அவரது மாட்சிமையை வெளிப்படுத்தவும்,அவரது நாமம் பரிசுத்தப்பட விரும்புவதை வெளிப்படுத்தவும்வேண்டும். தேவராஜ்யம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டதை நாம் நினைவுகூர்ந்து, அந்த ராஜ்யம் வருவதாக என்ற நம் இருதயத்தின் வாஞ்சையை அவரிடம் கூறவேண்டும். அவரது சித்தம் இப்பூமியில் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படுவதாக என்று நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஜெபிப்பதன்மூலம், நாம் நம் சொந்த சித்தத்தை விட்டுவிட மனதாயிருப்பதையும், தேவசித்தமே நம் அழிந்துபோகக்கூடிய சரீரத்தில் முழுவதும் செய்யப்பட வாஞ்சிப்பதையும் தெரியப்படுத்துகிறோம்.

இந்த ஜெபத்தில், நமது அன்றாட, தற்காலிகத்தேவைகளை சுருக்கமாக தெரியப்படுத்துகிறோம். "எங்கள் அன்றாட உணவை எங்களுக்கு இன்று அளித்தருளும்" என்கின்றபோது, நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவிலான பழங்கள், காய்கறிகள், அருஞ்சுவை உணவுகள் போன்றவற்றை நிபந்தனையாகக் குறிக்காமல், நம்முடைய அன்றாட நாளின் தேவைகளை மாத்திரம் குறிப்பிடப்படுகிறது. இதற்கு மிகுதியாக நாம் கேட்பதில்லை, விரும்புகிறதுமில்லை. அடுத்ததாக, நாம் மன்னிக்கிறதுபோல நம்முடைய தப்பிதங்களையும் மன்னிக்கும்படியாக கேட்கிறோம். முடிவாக தீமையான ஆதிக்கங்களிலிருந்து நம்மை பாதுகாக்கும்படியான வேண்டுகோள்வருகிறது.இது நாம் தொடர்புவைத்திருப்போரிடமிருந்தும், தீமையின் வல்லமைகளிடமிருந்தும், வான் மண்டலத்தின் வல்லமைகளிலிருந்தும் மற்றும் நம்முடைய சொந்த மாம்சத்திலிருந்தும் சோதனைகள் வரும் என்றும், இதற்கு நமக்கு தெய்வீக ஒத்தாசைவேண்டும் என்றும் நாம் உணர்ந்து, எதிர்நோக்குவதை வெளிப்படுத்துகின்றது.இவ்வாறு ஜெபித்தபோதிலும் இதன்மூலம் தெரியப்படுத்தும் விண்ணப்பங்கள் மிகவும் சுருக்கமாக உள்ளது.

ஜெபத்தில் தன்னடக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தல்

ஜெபத்தைக் குறித்து அநேகரிடத்தில் தவறான கருத்து நிலவுவதுபோல் தோன்றுகிறது. சில மனிதர்கள், தங்களைக்காட்டிலும் கர்த்தர் நன்கு அறிந்திருக்கிற விஷயங்களை அவரிடமே எடுத்துக்கூற முயற்சிப்பதை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். மனிதரோடு தொடர்புகொள்ளும்பொழுதும்கூட, நம்மைக்காட்டிலும் நன்கு கல்வியறிவு பெற்ற ஒருவரிடத்தில் நம்மைக் காட்டிலும் தேர்ச்சிபெற்றிருக்கிற காரியங்களைக்குறித்து அவரிடமே பேசுவது, முறையான செயலாகாது. பிதாவின் திட்டத்தைக் குறித்து இயேசுவோ, அப்போஸ்தலர்களோ தங்கள் கருத்தில் பிதாவுக்கு அறிவுறுத்தியதாக நாம் அறிந்தவரைக்கும் குறிப்பு எதுவுமில்லை. கர்த்தருக்கு யாராவது ஒருவன் அறிவுரை கொடுக்க முயற்சிப்பானானால், அவன் கர்த்தரையும் கேட்கிறவர்களையும் வஞ்சிக்கவில்லை, மாறாக அத்தகையவன் தேவனுக்கு அல்ல, ஜனங்களுக்கே நயவுரை ஆற்றுகிறான் என்று அவனும் அறிவான், மற்றவர்களும் அறிவார்கள். நாங்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி போஸ்டன் பத்திரிக்கையில் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டிருந்தோம். "பெயர் குறிப்பிடப்படாத மிகவும் மரியாதைக்குரிய போதகர், போஸ்டன் நகர் ஜனங்களுக்கு இதுவரை இல்லாதஅளவுக்கு மிகவும் அழகான ஜெபத்தைக் கொடுத்தார்"

வேதத்தின் கொள்கையின் ஜெபத்தைக் குறித்த முறையான கருத்தை நாம் பெற்றிருந்தோமானால், வெளியரங்கமாக ஜெபிக்கும்போது நமது ஜெபங்கள் மிகவும் சுருக்கமாக இருக்கும். வேத வாக்கியங்கள் மட்டுமே நமக்கு நிலையான விதியாகவும் ஒரே வழிகாட்டியாகவும் இருக்கின்றன. கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் பொதுஇடங்களில் நீண்டநேரம் ஏறெடுத்த எந்த சம்பவத்தைப் பற்றிய குறிப்பும் அதில் இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவதுபோல் அறியாத பாஷையில் ஜெபிப்பதனால் கேட்பவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாததாகையால், ஒருவர் அர்த்தத்தை விளக்கிச் சொல்லாதவரை, அறியாதபாஷையில் ஜெபிப்பது பயனற்றது. அவ்வாறே பொருத்தமற்ற வகையில் ஒருவர் ஜெபிப்பாரானால் கேட்பவர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. ஆகையால் அந்நிய பாஷையில் ஜெபிப்பது வீணாயிருக்கும்.

"நீ ஆவியோடு ஸ்தோத்திரம் பண்ணும்போது, கல்லாதவன் உன் ஸ்தோத்திரத்திற்கு ஆமென் என்று எப்படிச் சொல்லுவான்? நீ பேசுகிறது இன்னதென்று அவன் அறியானே"(1கொரிந்தியர் 14:16).

இதிலிருந்து, கர்த்தர் நம்மிடத்தில் விரும்புவது என்ன என்று பார்க்கும்பொழுது, கேட்பவர்களை கவனத்தில்கொண்டு, அவர்களிடத்தில் நாம் ஜெபிக்காமல், தேவனது நன்மைத்தனம், அவரது ஞானம், அன்பு மற்றும் இரக்கங்களை உணர்ந்து, அவரை நேசிக்கும்படியாக, அவர்களது எண்ணங்கள் முழுவதும் தேவனிடத்தில் திரும்பும்படியாக செய்யவேண்டும்.

அந்த தருணத்தில், ஜனங்களுக்கு என்ன கற்பிக்கவேண்டுமென்ற எல்லா எண்ணங்களையும் விட்டுவிட்டு, பரலோக கிருபாசனத்தை எல்லாரும் பயபக்தியோடு தேடும்படியாக வழிகாட்டவேண்டும். தேவனுக்கு முன்பாக தங்களை தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை கருத்தில்கொண்டே இவ்வாறு செய்யவேண்டும். கிறிஸ்தவ ஜனங்கள், சில சமயம் ஜெபத்தில் முயற்சிக்கும் அந்தக் காரியங்கள், பிரசங்கத்தின் மூலம் செய்யப்படவேண்டும். வேத வார்த்தைகள் கூறுகிறபடி விசுவாசிகளை ஜெபத்தின்மூலம் இரட்சிக்க தேவன் பிரியம் கொள்ளாமல், பிரசங்கத்தின்மூலம் இரட்சிக்கவே பிரியம் கொள்கின்றார்(ரோமர் 10:14, 1கொரிந்தியர்1:21). இது பொது இடங்களில் பேசுவதை மாத்திரம் குறிக்காமல், தனிப்பட்ட விதத்தில் சத்தியத்தை பறைசாற்றுதலையும், அச்சிடப்பட்ட பிரசுரங்கள் மூலம் பிரசங்கித்தலையும் உள்ளடக்குகின்றது. வார்த்தை காண்பிக்கும் வழிகாட்டுதலை உணர்ந்து, எல்லாவிதத்திலும் அவற்றைப் பின்பற்றவேண்டும்.

பொது இடங்களில் ஜெபிப்பது பற்றியும், அது முறையாகவும் சுருக்கமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பதை, வேதாகமம் கூறும் முன்னுதாரணங்களை வைத்து நாம் இவ்வாறு பேசும்போது, ஒருவன் தன்னுடைய தனிப்பட்ட தேவபக்திக்கேதுவான முயற்சிகளில், அளவாக இருக்கவேண்டும் என்று நாம் கருதுவதாக எண்ணக்கூடாது. தனிப்பட்ட ஜெபத்தினை பரிபூரணமாய் அனுசரித்த மாதிரிகையை அவர் நமக்குமுன் வைத்துள்ளார். நம்முடைய கர்த்தர் சில சமயங்களில் இரவு முழுவதும் ஜெபித்துள்ளார். ஆனால் நம்மில் பெரும்பாலானவர்கள் இப்படி செய்யாமல் இருந்தால் நலமாயிருக்குமென்று ஆராய்ந்துபார்க்காமல் தீர்மானிக்கிறோம். காரணம், அடுத்தநாள் செய்யும் வேலைகளுக்கு நம்மிடம் பலமிருக்காது என்றும் எண்ணுகிறோம். இவ்வாறு, நம்முடைய பெலவீனம் மற்றும் குறைபாடுகள் நிமித்தமாய் நம் கர்த்தரின் தனித்தன்மையான ஸ்தானத்தை ஒருவேளை உணர்ந்துகொள்ள முடியாமற்போக நேரிடும். இரவு முழுவதும் ஜெபத்தில் தரித்திருந்தாலும், சொன்னதையே திரும்பத் திரும்ப சொல்வதைத் தவிர, கர்த்தரிடம் சொல்லும்படியாக நம்மிடம் எதுவும் இருக்காது. போதகர் கூறுகிறார் -
"வீண் வார்த்தைகளை அலப்பாதேயுங்கள் என்றும்" "உங்கள் பிதாவை நோக்கி நீங்கள் வேண்டிக்கொள்கிறதற்கு முன்னமே உங்களுக்கு இன்னது தேவை என்று அவர் அறிந்திருக்கிறார்"

கர்த்தருடைய பராமரிப்பின்படி நாம் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாக நம் தேவைக்கேற்ப பொருத்தமானது என்று கண்டு அவர் அனுப்புவது எதுவாயிருந்தாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் இருதயநிலையைத் தாரும் என்று நாம் கேட்கவேண்டும்.

ஆகவே சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால், நமது கர்த்தர், தம் சீஷர்களுக்குக் கொடுத்த மாதிரியின்படியே பொது இடங்களில் நாம் பண்ணும் விண்ணப்பங்கள் திட்டமிடப்படவேண்டும். அதாவது, வரவிருக்கின்ற தேவனுடைய இராஜ்யத்தை ஆவலோடும் ஏக்கத்தோடும் எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதையும், பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ளுதல் பற்றியும், தெய்வீக மன்னிப்பிற்காக வேண்டுதல் பற்றியும்,நம்முடைய தேவைகள் சந்திக்கப்படவும் மற்றும் உதவி வேண்டுதல் பற்றியும், தேவ ஆராதனை மற்றும் துதிசெலுத்துதல் என்பவற்றையும் சுருக்கமாக வெளிப்படுத்துதலாகும். இது நம்முடைய தனிப்பட்ட தேவ வழிபாட்டிலும் இருக்கவேண்டிய வரையறையாக, அதாவது நமக்கான சட்டமாக நாங்கள் எண்ணுகிறோம். தனிப்பட்ட

ஜெபத்தில் கிருபாசனத்தண்டையில் சேரும்போது, நாம் ஒருவரையொருவர் நினைவுகூறுவதும், பொது இடங்களில் பொதுவான நடைமுறைப்படி நினைவுகூறுவதும் பொருத்தமானதாகும். ஆனால் வேதாகமம் அறிவுறுத்துவது என்னவெனில், நாம் பூமிக்குரிய சலுகைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ அல்லது நாம் விரும்புகிறது நடக்கவேண்டுமென்று கர்த்தரிடம் கூறுவதோ அல்லது மனிதர்களால் கேட்கப்படத்தக்கதாகவோ இருக்கும்படி நாம் ஜெபத்தைப் பயன்படுத்தாமல், எந்த விஷயங்களுக்காக ஜெபிக்கவேண்டுமென்று நமக்கு கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, முதலாவது நாம் ஆவிக்குரிய விஷயங்களை வைக்கவேண்டுமென்பதேயாகும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பிரியமானதும், ஊக்கமுள்ளதுமான ஜெபத்திற்குரிய நிபந்தனைகள்

இயேசு தம் சீஷர்களிடம் கூறினார் : "ஆகையால் பொல்லாதவர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க அறிந்திருக்கும்போது, பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயம் அல்லவா?" - மத்தேயு 7:11

இயேசு பரலோக பிதாவைக் குறித்த ஒரு மகிமையான நிலைப்பாட்டை அவர்கள்முன் வைக்கிறார். ஆனால் பிற்பாடோ, இந்த நிலைப்பாடு பெருமளவில் தொலைந்துவிட்டது. இருண்ட யுகங்களில் அன்பின் தேவன அன்பும் இரக்கமும் உள்ள ஏதோ ஒன்றைப்போல தோற்றமளிப்பவராகவும் மற்றும் அவருக்கு அவருடைய சிருஷ்டிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் மீது உண்மையான அக்கறை இல்லாததுபோலவும் காண்பிக்கப்பட்டார். மேலும், அவர் அக்கறை காட்டுகின்ற சில ஜனங்கள் தங்கள் கூட்டத்திற்கு புறம்பே இருக்கும் யாவருடனும் இரக்கமற்றவர்களாகவும், கொடுமைப்படுத்துகிறவர்களாகவும் , மற்றும் பிறருக்கு தீங்கு விளைவிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்களாக தோற்றமளிப்பவர்களாக காண்பிக்கப்பட்டது.

நம்முடைய தேவன் அவருடைய விசேஷமான பிரதிநிதிகள் என்று தங்களை உரிமை பாராட்டிக்கொண்டவர்களால் எவ்வளவு பயங்கரமாக இழிவாக பேசப்பட்டுள்ளார். ஆனால் அவரை நன்கு அறிந்திருந்த குமாரனோ, எவ்வளவு மாறுபட்ட கோணத்தில் அவரை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவர் கூறுவதைக் கேளுங்கள்:

"நன்றியறியாதவர்களுக்கும், துரோகிகளுக்கும் நன்மை செய்கிறாரே..."

அப்போஸ்தலர்கள் இயேசுவிடம், தங்களுக்கு அப்பத்தை விற்க மறுத்த சமாரியர்கள்மீது பரலோகத்திலிருந்து அக்கினியை வரப்பண்ணவேண்டும் என்று கேட்டபோது, குருவின் பதில் என்னவாக இருந்தது?
"நீங்கள் இன்ன ஆவியுள்ளவர்கள் என்பதை அறியீர்களா?"
"மனுஷகுமாரன் மனுஷருடைய ஜீவனை அழிக்கிறதற்கு அல்ல, இரட்சிக்கிறதற்கே வந்தார்"என்றார்.

அவர் பிதாவுடைய சாயலாயிருந்தவராதலாலும், அதோடுகூட அவருடைய சொந்த சித்தத்தை செய்யும்படியும் வரவில்லை.

மனிதன் விழுந்துபோன நிலையில் கவலைக்கிடமாக உள்ளான். அவனை தேவனுடைய சாயலுக்கும் தேவனுடைய இயல்புகளுக்கும், தேவனுடைய பண்புகளான அன்பு, கருணை, பரிவிரக்கம் ஆகிய நிலைக்கு திருப்பிக்கொண்டுவரப்படுவது அவசியமாய் உள்ளது. நமது விழுந்துபோன நிலையிலும்கூட பெற்றோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுக்க விரும்புகின்றனர். எந்த பெற்றோர், தன்னுடைய பிள்ளை மீன் கேட்டால் பாம்பைக் கொடுப்பான்? அல்லது அவன் அப்பத்தைக் கேட்டால் கல்லைக் கொடுப்பான்? நாம் இந்த குணாதிசயங்களை கர்த்தரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டபடியாலும் அது நம்முடைய கறைபட்ட நிலையிலும் ஓரளவாவது நம்முள் நிலைத்திருக்கிறபடியாலும், பூரணமானவரும், நித்திய ஜீவியுமானவர், தம்முடைய பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுப்பதில் பிரியம் கொள்வார் என்ற கருத்தை நம்முள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம்.

"பரலோகத்திலிருக்கிற உங்கள் பிதா தம்மிடத்தில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறவர்களுக்கு நன்மையானவைகளைக் கொடுப்பது அதிக நிச்சயமல்லவா? மேலும் அவருக்கு மேன்மையானதும், சிறந்ததுமான விஷயங்கள் ஆவிக்குரியவைகளே ஆகும்.

பெந்தெகொஸ்தே முன்புவரை நம்பிக்கை நிலையில் புத்திரர்கள்

நம்முடைய கர்த்தர் பூமியில் இருந்தபோது, அவர் முழுக்கமுழுக்க பிதாவிற்கு பிரதிநிதியாக மாம்சத்தில் இருந்தார் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். "தேவன் மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டார்" என்பது அவர் விஷயத்தில் உண்மையே. மேலும் செம்மையான இருதயத்தைப் பெற்றிருந்தவர்கள் பிதாவினுடைய குணநலன்களை குமாரனிடத்தில் கண்டுகொண்டனர். இயேசுவை விசுவாசித்தவர்கள் ஏற்கனவே பிதாவினால் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் போல் நடத்தப்பட்டு, ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர். ஆனாலும் அவர்கள்மேல் பரிசுத்தஆவி இன்னும் வரவில்லை என்று வேதாகமம் கூறுகின்றது. இயேசு மரித்து, தேவனுடைய சந்நிதியில் சென்று சபையினுடைய பாவத்திற்கான ஒப்புரவாகுதலை உண்டாக்கும்வரையிலும், ஆவியில் ஜெனிப்பித்தலை வல்லமையாக கொடுக்கமுடியாது என்று நாம் பார்க்கின்றோம்.கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு 40 நாட்கள் பின்பு தம்முடைய ஈடுபலியின் பலன்களை ஒப்படைக்கவும், பரம அழைப்பின் காலமான சுவிசேஷ யுகத்தின்போது அவருடைய சீஷர்கள் ஆகுபவர்கள் எல்லாரின் பொருட்டு அதை செலுத்தும்படியாக அவர் பரத்திற்கு ஏறினார்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம், அவர்களுக்கு பரிசுத்தஆவி இன்னமும் வழங்கப்படாதநிலையிலும், "எங்கள்பிதாவே" என்று ஜெபிக்கலாம் என்று கூறினார். அவர்கள் வெகு சீக்கிரம் வழிநடத்தப்படவிருக்கும் புத்திரர் நிலையின் நிபந்தனையின் கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே இவ்வாறு அனுமதிக்கப்பட்டது. தேவன் நியமித்த வழியில் வருபவர்களுக்கு அதாவது, அவரது குமாரனின் ஈடுபலி மூலமாய் தங்களையும் தங்களுடைய எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு முழுமையாக தத்தம் செய்தவர்களுக்கே அல்லாமல், வேறு எவருக்கும் அவர் பிதா இல்லை. நம் கர்த்தர் மாம்சத்தில் இருந்தபோது, அவருடைய உண்மையான பின்னடியார்கள் வருங்கால வாய்ப்பினை எதிர்நோக்குகின்ற புத்திரர்களாக இருந்தனர். எனினும் தங்கள் குருவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிற்பாடு பரத்திலிருந்து வரும் பலத்தினால் தரிப்பிக்கப்படும்வரையில் அவர்கள் எருசலேமிலேயே காத்திருக்கும்படியாக அவர்களிடம் கூறினார். அவர்களுடைய ஜெபங்களில் சிலவற்றிற்கு பிதா உடனடியாக பதிலளிக்காமல், காலம் தாமதிப்பார். கேட்கப்பட்ட சமயத்திலேயே அவர் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுப்பதில்லை. ஜெனிப்பிக்கப்படுவதற்காக அவர்களுக்கு பரிசுத்தஆவியை தாமதித்து அளித்த விஷயம்போன்று வருங்காலத்திற்கு என்று அவர் நிறுத்தி வைத்திருப்பதில் சில நன்மையான காரணங்கள் இருக்கும். எனினும், ஆசீர்வாதம் பரத்திலிருந்து வரும்போது அதற்கு ஆயத்தமாய் இருக்கத்தக்கதாக அவர்கள் விசுவாசத்தின் சரியான நோக்கத்தில் தங்களை நிலைநிறுத்தவேண்டும்.

அவர்களுடைய ஜெபம் முறையானதாக இப்படி இருந்திருக்கும்: "பரலோகத்திலுள்ள பிதாவே, நீர் எங்களுக்கு பரிசுத்தஆவியை சரியான நேரத்தில் அளிப்பீர் என்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம். நீர் ஏற்கனவே எங்களுடைய குருவாகிய இயேசுவுக்கும், உம்முடைய ஆவியை கொடுத்துள்ளீர் என்றும், அவருடைய ஞானஸ்நானத்தின்போது அவர் பரத்திலிருந்து திருமுழுக்கு பெற்றுக்கொண்டார் என்றும் கூர்ந்து கவனித்துப் புரிந்துகொண்டோம். மேலும், நாங்களும் பரிசுத்தஆவிக்காக காத்திருக்கிறோம். உம்மிடத்திலிருந்து வருகிறதான இந்த ஆசீர்வாதமான இந்த திருமுழுக்கைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படியாக நாங்கள் காத்திருக்கிறோம்". கர்த்தர் பரத்திற்கு ஏறினபின்பு, மாடியறையில் காத்திருந்தவர்கள் இந்த ஆசீர்வாதமான பரிசுத்தஆவியை அதன் ஏற்றகாலத்தில் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பெற்றுக்கொண்டனர்.

இயேசுவே ஒரே வழி

இக்காலகட்டத்தில் நாம், எவற்றிற்காக ஜெபம்பண்ணவேண்டும் என்று வினவுவோமானால், கர்த்தர் தம்முடைய வார்த்தைகள் மூலம் இதற்கான பதில்களை தந்துள்ளதை காண்கிறோம். இந்த நிபந்தனைகளின்றி நாம் ஜெபிக்கக்கூடாது என்றும் உரைத்துள்ளார். அந்த நிபந்தனைகளாவன : நம் மீட்பராக அவரது குமாரன்மேல் விசுவாசம் வைப்பது, இதற்காக தன்னை முழுமையாக தத்தம்செய்து, தேவபக்தியோடு நல்ல முன்மாதிரிகை காண்பித்த நம் குருவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பது. அவர் மூலமாய் அல்லாமல் ஒரு மனுஷனாலும் பிதாவினிடத்திற்கு வரமுடியாது. இப்படி வருகின்றவர்கள் அனைவரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களுக்கான எண்ணிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவர்.

ஆகவே, ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் தன்னை முழுமையாக தத்தம்செய்து, அவரது குடும்பத்தின் அங்கமாகும்வரைக்கும், பிதாவிடம் ஜெபத்தில் அண்டிவருவதற்கு உற்சாகமூட்டுவது முறையானதல்ல.

இந்த பத்திரிக்கையில் நாம் மேற்கோள் காட்டியிருக்கிற ரோமானிய அரசாங்கத்தின் நூற்றுக்கு அதிபதியான கொர்நேலியு விஷயத்தில் அவர் நீதிமான் என்றும், ஒரு நல்ல மனுஷன் என்றும் நாம் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் இவர் யூத தேசத்தாரல்ல. ஏனெனில், தேவன் தம்முடைய பிரமாணங்களை அவர்களுக்கு மட்டுமே கொடுத்துள்ளார். சிலுவைக்குப் பின் மூன்றரை ஆண்டுகள் கழித்து என்று நியமிக்கப்பட்ட காலத்திற்கு முன்பு, கொர்நேலியு தேவனுடைய கிருபைக்குள் வருவதற்கான ஒரே வழி, அவர் யூத சமயத்திற்குள் மதம்மாறி வருவதன்மூலமே ஆகும்.

ஆனால் காலக்கணக்கின்படி சுவிசேஷமானது புறஜாதிகளுக்கும் செல்லவேண்டிய ஏற்றவேளை வந்தபோது, இந்த உத்தம மனிதனுக்கு விஷயம் தெரிவிக்கப்பட்டது.மேலும் இவர் நிபந்தனைகளை சந்தோஷமாக ஏற்றுக்கொண்டு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின்மூலம் தேவனுடைய புத்திரர் ஆனார். யூதர்கள் முன்கூட்டியே பெற்றுக்கொண்டதுபோல, இவரும் பரிசுத்தஆவியினாலே அபிஷேகம் மற்றும் ஜெனிப்பித்தலைப் பெற்றுக்கொண்டார். எவரேனும் தம்முடைய பிள்ளையாக வேண்டுமானால், தேவன் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியை வகுத்துள்ளார் என்று இவைகள் எல்லாம் நமக்கு காட்டுகின்றது. சரியான வழியில், அதுவும் ஏற்றகாலத்தில் வராதவரையிலும், ஒருவரும் உன்னதமானவரின் புத்திரர்கள் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார்கள்.

நினைவுகூறுதலாக எழும்பும் ஜெபங்கள்

யாரேனும் இப்பொழுது தேவனிடத்திற்கு வரவிரும்பி, அவரால் நியமிக்கப்பட்ட வழியை அறியாமலேயே அவரிடம் ஜெபம்பண்ணினால் , இவர்களுடைய ஜெபங்கள் கொர்நேலியுடையது போன்று தேவன் முன்பு நினைவுகூறுதலாக எழும்பும் என்று தேவன் கொர்நேலியுவிடம் தொடர்புகொண்டவிதம் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. கர்த்தர் கொர்நேலியுவின் ஜெபங்களையும், தேவனுக்கு ஊழியம் செய்யவும், தொழுதுகொள்ளவும் அவருக்கிருந்த வாஞ்சையையும் கவனத்தில் கொண்டதுபோலவே, அவரை நெருங்கிச்சேர விரும்பும் நமது ஜெபங்களையும் தேவன் நோக்கிப் பார்க்கிறார் என்று நாமும் அனுமானிக்கலாம். பேதுருவை அனுபிப அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தியதுபோலு, இக்காலத்தில் அவர் யாரையும் அனுப்பமாட்டார். அப்படிப்பட்ட காரியம் தற்காலத்தில் அவர் தீர்மானித்திருக்கிற நோக்கத்திற்கும், ஞானத்திற்கும் பொருத்தமாயிருக்குமா என்று தீர்மானிப்பது, அவரது கரத்தில் உள்ளது. ஆனால் உண்மையாய் ஏறெடுக்கப்பட்ட எந்த ஜெபங்களும் கவனிக்கப்படாமல் கடந்துபோவதில்லை. மாறாக, இப்பொழுதோ அல்லது வருங்காலத்திலோ, ஏற்றசமயத்தில் அதற்குரிய பலனைப் பெற்றுக்கொள்ளும்.

கிறிஸ்துவை அறிந்திராத அஞ்ஞானிகளுடைய தேசத்தில் ஒருவர் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார் என்று வைத்துக்கொள்ளுவோம். மேலும், இவர் தன் வெளிச்சத்தைக்கொண்டு தேவன் மீது வாஞ்சையாக இருந்து ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் வைத்துக்கொள்வோம். இத்தகைய நிலையில் அவரை கர்த்தர் தம்முடைய பிள்ளையாக ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது. ஆனால், அவருடைய ஞானம் அங்கீகரிக்கும் பட்சத்தில், கண்ணியமாக தம்மை நாடும் அவரை கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவிற்குள் கர்த்தர் நடத்தலாம். அஞ்சல்மூலம் வந்த கைப்பிரதி மூலமாகவோ, போதனையின் மூலமாகவோ அல்லது இவரிடம் தொடர்புகொள்ளும்வகையில் இவரது மொழியறிந்த கர்த்தருடைய ஸ்தானாதிபதிகளில் ஒருவரை சந்திப்பதன் மூலமாய் கிறிஸ்துவைப் பற்றின அறிவிற்குள்ளாய் அவரை நடத்தலாம். கர்த்தருக்குரிய நன்மையான காலங்களில் பசியாய் உள்ள ஒவ்வொரு ஆத்துமாவும் தன்னுடைய இரட்சிப்புக்கு அத்தியாவசியமான வெளிச்சம் மற்றும் அறிவைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். தேவனைக் குறித்தும் கிறிஸ்துவின் மூலமாய் அவருடைய அன்பு வெளிப்பட்டதையும் அறிந்தபிறகு, அந்த நற்செய்தியை ஏற்றுக்கொள்வதோ அல்லது நிராகரிப்பதோ அவரவரிடமே விடப்படுகிறது. வெளிச்சத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளும்பொழுது, அவன் தன்னை தேவனுக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்ய மறுத்தாலோ அல்லது அதில் தவறினாலோ, அவன் ஏறெடுக்கும் எந்த ஜெபமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது.

எல்லா நல்ல ஈவுகளிலும் பிரதானமானது

பரலோகப்பிதா, தம்மிடம் கேட்கிறவர்களுக்கு நல்ல ஈவுகளைக் கொடுப்பார் என்று நாம் வாசிக்கிறோம். அதாவது, அவர்களுக்கு நன்மையானதை அவர் கொடுப்பார். தனக்கு என்னென்ன ஆசீர்வாதங்கள் தரவேண்டுமென்று நாம் அவருக்கு ஆணை பிறப்பிக்கக்கூடாது. எல்லாவகையிலும்

பூமிக்குரிய தன்மையுள்ள காரியங்களை நாம் கேட்கக்கூடாது. யூதர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் பிரதானமாக பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களுக்காகவே வேண்டிக்கொண்டனர். ஏனெனில் பரலோக ஆசீர்வாதங்கள் அவர்களுக்கு வாக்களிக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய புத்திரர்கள் என்ற உறவிற்குள் வந்துள்ள நாம், அவர் நமக்கு விசேஷமாக வாக்களித்துள்ள பரிசுத்தஆவிக்காக ஜெபிக்கவேண்டும். பரலோக இராஜ்யத்திற்கு நம்மை ஆயத்தப்படுத்தவும், தகுதிப்படுத்தவும் தேவையான மிகச்சிறந்தவைகளை பரலோகத்திலுள்ள நம்முடைய பிதா நமக்கு கொடுப்பார்.

புது சிருஷ்டியின் அத்தியாவசியமான நன்மைக்காக, பூமிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் எதுவாயினும் அதை கர்த்தர் கொடுப்பார். அவர் கொடுக்கிற எல்லாமே நன்மையான ஈவுகளாகத்தான் இருக்கும். நமக்கு எது சிறந்தது என்று நம்மால் எப்பொழுதும் அறிந்திருக்கமுடியாது.குழந்தையை வழிநடத்துகிற பெற்றோர் சிலசமயங்களில் குழந்தைக்கு உணவிற்கு பதிலாக மருந்து அவசியம் என்று கண்டுணர்வர். பிள்ளையின் நலம் கருதியே இதை பெற்றோர் கொடுக்கின்றனர். இதைப்போலத்தான் நம்முடைய பரலோகப்பிதாவும்கூட சிலசமயம் நமக்கு விசுவாச பரீட்சைகளையும், அன்பின் பரீட்சைகளையும் கொடுக்கின்றார். குணலட்சணங்களில் பெலப்பட்டு, வளர்ச்சியடைவதற்காகவே இந்த அனுபவங்கள் திட்டமிடப்படுகின்றன. இதன்மூலம் இன்னும் அதிகமான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற நம்மை தகுதிப்படுத்துகின்றன.

கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புது சிருஷ்டிகளாக பிதா நம்மை நடத்துகின்றார். உதாரணமாக, அவருடைய பிள்ளைகளில் ஒருசிலர் தற்காலிக ஆசீர்வாதங்களால் அல்லது லௌகீகக் கவலைகளில் அதிகமாக மூழ்கினவராய்க் காணப்பட்டால் பூமிக்குரிய விஷயங்களில் தொடர்புடையதாய் உள்ள ஏதோ வகையிலான தூய்மைப்படுதலை தேவன் இத்தகையவர்களுக்குக் கொடுப்பார். இத்தகையவருக்கு கால் முறிவோ அல்லது வேறுவிதமான பூமிக்குரிய பெருந்துன்பத்தையோ, அதாவது புது சிருஷ்டியாகிய அவரின் நன்மைக்கு ஏதுவாய் வினைபுரியும் ஏதோ ஒன்றை அனுமதிக்கிறார். கர்த்தரோடு உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட அனைவரும் தங்களின் பிரதானமான நோக்கமாகவும், தங்களின் உயர்ந்த குறிக்கோளாகவும் இவர்களது அனைத்து ஜெபங்களின் பாரமாகவும் காணப்படுவது, அவருடைய சித்தத்தை அறியவும், செய்யவும் தக்கதாக அவர்கள் தேவனுடைய ஆவியினாலும், சத்தியத்தின் ஆவியினாலும் தெளிந்த புத்தியும் பலமுமுள்ள ஆவியினாலும் நிரப்பப்பட வேண்டுமென்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வந்தால் அது எவ்வளவு பெரிதான ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டுவரும். ஆசீர்வாதங்களனைத்திலும் பிரதானமான இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெருமளவில் அவருடைய பிள்ளைகள் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்பதே கர்த்தருடைய சித்தமாக உள்ளது. ஆனால் அவர் அதை சில நிபந்தனையின் பேரிலேயே வழங்குகின்றார். அதன் முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பையும் அவர்கள் அறிந்துணர்ந்து, அதை ஏக்கத்தோடும், ஊக்கத்தோடும் வாஞ்சித்து, அதின் நிபந்தனைகளுக்கு தங்களை தகுதிப்படுத்துவதற்காக கடுமையாக முயற்சித்து, பதில்வரும் சந்தர்ப்பம் வரும்வரையிலும் பணிவுடன் ஜெபித்துநிலைத்து நிற்பது போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளும் வரையிலும் அவர் அதை தடுத்து நிறுத்திவைப்பார்.

ஜெபத்தின் வாக்குக்கடங்காத சிலாக்கியம்

"எந்த சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுதலோடும், விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியில் ஜெபம்பண்ணி, அதன் பொருட்டு ஸ்திரத்தன்மையோடு விழித்துக்கொண்டிருங்கள்" என்று அப்போஸ்தலர் பவுல் பரிசுத்தவான்களுக்கு புத்திமதி கூறுகின்றார். இதனால் நாம் எப்பொழுதும் முழங்காலில் நிற்கவேண்டும் என்றோ அல்லது முழு நேரமும் தொடர்ந்து ஜெபிக்கவேண்டும் என்றோ இந்த வார்த்தைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால், நாம் ஜெபம் பண்ணுவதற்கு முற்றுப்புள்ளிவைக்க ஒருபோதும எண்ணக்கூடாது.மேலும் நம்முடைய ஜெபங்கள் ஆவியிலும், உண்மையிலும் ஊக்கமுள்ளதாய் இருக்கவேண்டும். தேவனுடைய பிள்ளைகள், "ஜெபங்கள் சொல்பவர்களாக இருக்கக்கூடாது.மாறாக அவர்கள் ஜெபிக்கவேண்டும். அநேக சடங்காச்சாரமான ஜெபங்கள் உண்டு.ஜெபங்களைப்பற்றியும் ஏராளமாக பிரசங்கிப்பதுண்டு. திரும்பத்திரும்ப இப்படிப்பட்ட ஜெபங்களை ஒப்புவிக்கிறவர்களின் தலைக்கு மேலாகக்கூட இவை எழும்புவதில்லை. இத்தகையவர்கள் தங்கள் உதடுகளின் மூலம் தேவனிடம் நெருங்குகின்றனர் என்றும், இவர்களது இருதயமோ தேவனைவிட்டு வெகுதொலைவில் இருக்கிறது என்றும் வேதாகமம் கூறுகின்றது. பொருத்தமற்ற முறையில் செய்வதைக்காட்டிலும் நாம் கர்த்தரை நெருங்காதிருந்தாலே நலமாயிருக்கும்.

வானத்துக்கும் பூமிக்கும் கர்த்தரும் மகா சிருஷ்டிகருமானவரிடம் நாம் கிட்டிச்சேர்வது என்பது மிகவும் மேலானதும், அதிசயமுமான சிலாக்கியமாகும். இதில் தேவபக்தி மற்றும் அர்ப்பணிப்பின் ஆவியோடு நாம் அவரிடம் செல்லவேண்டும். தம்மைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்கள் ஆவியிலும் உண்மையிலும் தம்மைத் தொழுதுகொள்ளவேண்டும் என்று பிதா பிரியமாயிருப்பதாக நம் கர்த்தர் கூறுகிறார். கிறிஸ்துவின் நாமத்தின் மூலமாகவே நாம் பிதாவிடம் வரவேண்டும். நெருங்கிச்சேர்வதற்கான ஒரே வழி அவரே. மேலும் கருத்துடனும் உள்ளார்வத்தோடும் நாம் அவரிடத்திற்கு வரவேண்டும். வெறும் சடங்காச்சார முறையில் வார்த்தைகளை அடுக்கி கூறுவதன்மூலம் தங்களுக்கே கெடுதலை அநேகர் உருவாக்கிக்கொண்டனர் என்று நாங்கள் நம்புகிறோம். இவ்வாறு ஜெபிப்பது ஜெபமாகாது. உண்மையான ஜெபம் என்பது இருதயத்தின் மொழியாகும். ஆகையால், நம்முடைய வாஞ்சை எவ்வளவு பெரிதாக இருக்கின்றதோ, அவ்வளவாக நம்முடைய ஜெபமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசீர்வாதமும் பெரியதாயிருக்கும்.

விசுவாசம் இல்லாமலும், அவருடைய ஆசீர்வாதத்தின்பேரில் உள்ளான வாஞ்சையில்லாதவர்களாய் நாம் தேவனிடத்தில் வரக்கூடாது. நாம் எந்தக் காரியத்திற்காக கர்த்தரை அணுகுகிறோமோ அக்காரியங்களைக் குறித்த நம் இருதயத்தின் உள்ளான வாஞ்சையை கர்த்தர் அறியும்வண்ணமாக, விண்ணப்பத்தின ஆவியோடு அணுகவேண்டும். ஜெபித்தலுக்கும் ஸ்தோத்திரம் செலுத்துவதற்கும் இடையே வித்தியாசம் உள்ளது. நாம் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, ஜெபம் என்பது விண்ணப்பத்தைத் தெரிவிப்பதாகும். கிறிஸ்துவுக்குள்ளாய் வந்துசேர்ந்தவர்களேயல்லாமல் வேறு யாராலும் கர்த்தரிடம் அங்கீகாரம் பெற்ற நிலையில் அணுகமுடியாது. மற்றவர்கள் அந்நியரும் புறத்தாருமாயிருக்கிறார்கள். ஆனால் யார் வேண்டுமானாலும் தேவனுக்கு நன்றியை வெளிப்படுத்தவோ, அல்லது வணக்கம், பக்தி மரியாதையையே செலுத்தலாம்.

ஜெபத்தில் விடாமுயற்சி அவசியம்

ஜெபத்திற்கும், கெஞ்சிகேட்பதற்கும் இடையேகூட வித்தியாசம் உள்ளது. ஜெபம் என்பது பெரியதான அல்லது சிறியதான எந்த விண்ணப்பமாகவும் இருக்கலாம்.கண்ணீரோடு விண்ணப்பித்தல் என்பது ஒன்றிற்கான விசேஷமான வாஞ்சையாகும். அதாவது உள்ளார்வமுடன் கெஞ்சிக்கேட்டலாகும். சாதாரணமான ஜெபமோ அல்லது கண்ணீரோடு விண்ணப்பித்தலோ எதுவாயினும் அது தீர்மானமான நோக்கத்தோடு ஆவியில் எப்பொழுதும் ஜெபக்கவேண்டும்.நாம் மாபெரும் யேகோவாவின் சந்நிதிக்குள் வந்திருக்கிறோம் என்றும், இந்தக் காலத்தில் வெகு சிலருக்கு மாத்திரமே அளிக்கப்பட்ட சிலாக்கியம் இதுவென்றும், இந்த உண்மையை எப்பொழுதும் உணர்ந்தவர்களாகவும் அவரிடத்தில் அணுகவேண்டும்.

மேலும் நாம் "இடைவிடாத முயற்சியோடு விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்" நாம் ஜெபிக்கும்படி கர்த்தர் அறிவுறுத்தியுள்ளார் என்பதையும் , நமக்கு தேவையானவைகளை தருவது அவரது சித்தம் என்றும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அவருடைய பரிசுத்தஆவியை நமக்குக் கொடுப்பதே அவருடைய சித்தம் என்றும் நாம் உண்மையாகவே விசுவாசித்தால் நம்முடைய விண்ணப்பத்திற்கான பதிலை நாம் பெறும் வேளையில் நாம் உன்னிப்பாய் கவனிப்பதில் எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். நாம் ஜெபம் ஏறெடுத்தபின், நாம் விண்ணப்பித்த காரியங்கள்மீது எந்த கவனமும் செலுத்தாமலும், அவைகளுக்குப் பதில் கொடுக்கப்பட்டதா என்றும் கவனிக்காமலும் இருந்தால், நாம் நம் தேவையை உண்மையாய் உணரவில்லை என்பதைத்தான் இது சுட்டிக்காட்டுகின்றது. இதுவே நம்மில் அநேகருடைய ஜெபங்களுக்கு உடனடியாகப் பதில் கிடைக்காததற்குக் காரணம் என்று தோன்றுகின்றது. மேலும் இதன்மூலம் அவர் நம்முடைய வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றியுள்ளார் என்று உணரும்போது, அவருக்கு நன்றி உடையவராய் இருத்தல் மற்றும் அவரைப் போற்றுதல் குறித்ததான பாடத்தையும் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்ததாக நாம் விண்ணப்பம் பண்ணின ஜெபம் நிறைவேறுவதற்கு சில மணிநேரங்களோ, சில நாட்களோ , சில வாரங்களோ மட்டும் விழிப்பாய் கவனிப்பவர்களாயிராமல், தொடர்ந்து விடாமுயற்சியோடு நிலைத்திருக்கவேண்டும். நம் விசுவாசத்தை சோதிப்பதற்காகவோ அல்லது ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவோ இன்னும் மேன்மையான நிலைக்கு நம்மைக் கொண்டுவருவதற்காகவே நம் விண்ணப்பங்களை நிறைவேற்றுவதில் கர்த்தர் காலதாமதம் செய்யக்கூடும். இவ்வாறு ஜெபத்துக்கு பதில்வந்தபோது, அந்த பதிலை எதிர்நோக்கி, மிகவும் பசிதாகத்தோடு இருந்த அனுபவங்களை ஒருவேளை நாமும் அடைந்திருக்கலாம். கர்த்தர் அவருடைய பிள்ளைகளின் கூக்குரலுக்கு அக்கறை காட்டாதவராய்

ஒருபோதும் இருப்பதில்ல என்றும், எப்படி உண்மையுள்ள ஆசிரியர் தன்னுடைய மாணவனுக்கு செய்வாரோ, எப்படி அன்பான பெற்றோர் தங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு செய்வார்களோ அப்படியே அவரும் நமக்கு எது நன்மையானதோ அந்த வழிமுறையின்படி செய்துமுடிக்க தொடர்ந்து ஈடுபடுவார் என்று நாம் நம்பவேண்டும். பரலோகத்திலுள்ள நம்முடைய பிதா நமக்கு அவரிடமுள்ள மேன்மையானவற்றையே கொடுக்கவிரும்புகின்றார். மேலும், "உத்தமமாய் நடக்கிறவர்களுக்கு நன்மையை வழங்காதிரார்"(சங்கீதம் 84:11). சிலசமயம் நாம் குறிப்பிட்ட காலம் காத்திருக்கவேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். மற்ற சமயங்களிலோ நம்முடைய விண்ணப்களுக்கு உடனடியாக பதிலை எதிர்பார்க்கலாம்.

நாம் முழங்கால் பணிந்தாலும், அல்லது ஜீவியத்தில் ஓய்வின்றி பரபரப்பான சூழ்நிலையிலிருந்தாலும் நம் வாழ்வின் எல்லா நடவடிக்கைகளிலும், அனுபவங்களிலும் அவருக்கு பிரியமான விதமாகவும், ஏற்புடைய விதமாகவும் ஊழியஞ்செய்யும்படிக்கும், நாம் சகிப்பதற்கும் அதிகமாக நமக்கு நேரிடும் உபத்திரவங்களில், நம்மை கேடகமாக காக்கும் அவரது உதவிவேண்டி, நம் இருதயத்தில் கர்த்தரிடத்திற்கு தொடர்ந்து நாடவேண்டும். இதனால் அவருடைய ஏற்றகாலத்தில் நம்மை எல்லா தீமை மற்றும் அபூரணங்களிலிருந்து விடுவித்து, அவருடைய பரலோக ராஜ்யத்தில் ஓரிடத்தை நமக்காக அளிக்கவும் முடியும். அன்பான சகோதரர்களே, நம்முடைய போதகர் அதிகாரத்துடன் ஆணையிட்டபடி,
"நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் பண்ணுங்கள்" என்ற கட்டளையை தொடர்ந்து நாம் செயல்முறைப்படுத்துவோம்(மாற்கு 14:38).

ஜெபத்தில் நாம் போராடவேண்டுமா?

ஜெபத்தில் நாம் தரித்திருக்கவேண்டுமென்று வேதாகமம் நமக்கு கட்டளையிடுகிறபோதிலும், விடாமல் தொந்தரவு செய்த விதவையின் உவமையும் இதையே போதித்தாலும், "தேவனோடு ஜெபத்தில் போராடுதல்" என்று சிலர் பின்பற்றும் காரியத்தை நாம் பின்பற்றுவதற்கான உத்தரவாதம், நாம் அறிந்தவரை, தேவனுடைய வார்த்தையில் கூறப்படவில்லை. நமக்கு நன்மையானவற்றை கொடுக்க நம் தேவன் சித்தம் உள்ளவராய் இருக்கின்றார் என நாம் விசுவாசிக்கிறோம். ஆனால் தேவன் ஏதாகிலும் நமக்குத்தர சித்தம் இல்லாமல் இருந்தால், நாம் அதை விரும்பக்கூடாது. கர்த்தருக்கு சித்தம் இல்லாத ஒன்றை செய்யும்படியாக அவரை தூண்ட கடுமையாக முயற்சிக்கக்கூடாது. மாறாக அவருடைய சித்தம் மாத்திரம் செய்யப்பட விரும்பவேண்டும். யாக்கோபு, தேவதூதனோடு போராடினபோது அவர் சரியானதும் நேர்த்தியானதுமான காரியத்தையே செய்துள்ளார் என்று நாம் புரிந்துகொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில், இன்று நம்மில் யாராகிலும் அவரது வழிமுறையைப் பின்பற்றியிருந்தால், நாம் அதைக்காட்டிலும் நன்றாகச் செய்திருப்போம். அது ஒரு அரிதான சம்பவம். தன் சகோதரன் ஏசாவிடமிருந்து தப்பி, பதான் அராமிற்கு ஓடினபின்பு, யாக்கோபு முதன்முறையாக தன்னுடைய வீட்டிற்குத் திரும்பிக்கொண்டிருந்தான். ஏசா இன்னும் தன்னுடைய ஜீவனைக் கொல்ல நாடுவான் என்று அவன்பயந்திருந்தபொழுது, கர்த்தர் தேவதூதரில் உருவில் யாக்கோபுக்கு தன்னை வெளிப்படுத்தினார். தேவதூதன் தொடரவிடாமல் யாக்கோபை துண்டங்களாக்கியிருக்கலாம். ஆனால், "நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மை போகவிடேன்" என்று கூறத்தக்கதான உள்ளான நோக்கத்தை நிறைவேற்ற யாக்கோபை தூதன் அனுமதித்தார்.

தேவனுடைய விசேஷமான ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அவருடன் போராடும் அவசியம் நமக்கு இல்லை. நாம் ஏற்கனவே இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுள்ளோம். சிறு துணுக்குக்காக கூக்குரல் இடும் பணிவிடைக்காரர்களைப்போன்று நாம் இல்லை. கர்த்தர் நம்மீது சிறந்த மேலங்கியை உடுத்தியுள்ளார். தமது பரிசுத்தஆவியையும் நமக்கு அளித்துள்ளார். குறிப்பிட்ட சில காரியங்களை அவர் நிபந்தனையோடுகூட நமக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணியுள்ளார். மேலும் நாம் விசுவாசத்திலும் தாழ்மையிலும் ஊக்கமான ஜெபத்துடனும் அவரிடம் தொடர்ந்துவரவேண்டும் என்று விரும்புகிறார். ஆனால் ஜெபத்தில் போராடுவதை அவர் விரும்புவதில்லை.

இராஜ்யம் வாசலருகே உள்ளது

பாவத்தின் காரணமாக உலகம் முழுவதும் துன்பத்திலும் மிகப் பரிதாபகரமான நிலையிலும் உள்ளது. மேலும், நம்முடைய இருதயமோ, "எத்தனைக்காலம் ஓ கர்த்தாவேஉம்முடைய ஜனங்களை விடுவிக்கவும் பூமியில் நீதியை ஸ்தாபிக்கவும் இன்னும் எத்தனைக்காலம்? என்று கூக்குரலிடுகிறது". ஆகையால்,

“உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பூமியில் செய்யப்படுவதாக” என்று ஒவ்வொரு நாளும் நாம் ஜெபிக்கவேண்டும். இதில் நாம் சோர்ந்துபோகலாமா? கூடாது. காரணம், அதையே தொடர்ந்து விரும்பவும் அதற்காக ஜெபிக்கவுமே கர்த்தர் நமக்கு உத்தரவிட்டுள்ளார்.

இராஜ்யம் வரும் , இராஜ்யம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்ற இந்த சிந்தையையே நாம் பெற்றிருக்கவேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகின்றார். இந்த ஜெபத்தைக் கைவிடுவது என்பது நம்முடைய விசுவாசத்தை விட்டுவிடுவதாகும். தொடர்ந்து எதிர்பார்த்திருங்கள், தொடர்ந்து விசுவாசியுங்கள், இடைவிடாமல் தொடர்ந்து ஜெபியுங்கள். “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக” என்று தொடர்ந்து சொல்லுங்கள். பூமியின் குடிகளெல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படப்போகும் அந்த இராஜ்யத்தின் காலத்திற்காக, தொடர்ந்து ஏக்கத்தோடு காத்திருங்கள்.

இது, போராட்டம் என்ற நம்முடைய கண்ணோட்டத்தின்படியான அர்த்தத்தில் பார்க்கும் வார்த்தையிலிருந்து மிகவும் வேறுபட்டதாய் உள்ளது. இது, இடைவிடாமல் கேட்பதாகும். இது, ஸ்திரமாய் நிற்பதாகும். இது தொடர்ந்து நிலைத்திருத்தல் ஆகும். மேலும், நாம் எல்லாவற்றிற்காகவும் நன்றிசெலுத்தவேண்டும். கர்த்தருடைய நேரங்களில் ஒரு நிமிடத்தைக்கூட நாம் துரிதப்படுத்த எண்ணக்கூடாது. “உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக” என்று நாம் ஜெபித்தாலும் பிதா குறித்த காலத்துக்கு முன்பாகவே இராஜ்யம் வரவேண்டும் என்று விரும்புவதாக அர்த்தமாகிவிடாது. ஆனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நம்முடைய கண்களுக்கு காலம் இன்னும் நீண்ட காலத்துக்கு தாமதிக்காது என்றும், அது சமீபத்தில் உள்ளது என்றும் தெரியும்.

ஜெபத்தில் ஒரே சீராக இருப்பதுபற்றியும், தீர்மானமாக இருப்பதுபற்றியும் நமது சுபாவத்தின்படியான விருப்பம் எதுவாக இருந்தாலும், நாம் தேவனுடைய வார்த்தையிலிருந்தே நமக்கான அறிவுரைகளை எடுக்க வேண்டும்.இந்த விஷயத்தில் நமது சுபாவத்தின்படியான போக்கை ஜெயித்தாகவேண்டும். நம் பரலோகப்பிதா நமக்கு கொடுத்துள்ள அறிவுரை வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக, நம் கண்ணோட்டங்களும், நமது நடக்கையும் இருக்க, நாம் உண்மையும் கீழ்ப்படிதலுமுள்ள பிள்ளைகளாயிருப்போமாக. “கேளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் சந்தோஷம் நிறைவாயிருக்கும்படி பெற்றுக்கொள்வீர்கள்” என்ற நம் குருவின் வாக்குத்தத்தத்தை நினைவில் கொள்வோமாக- யோவான் 16:24.

தேவனே உமது மூச்சுக்காற்றை எங்கள் மீதே வீசச்செய்யும்
உமிழும் உந்தன் ஒளியிழைதனையே எந்தன் கண்கள் கூசச்செய்யும்
பரலோகத்தின் இரகசியமனைத்தும் புதைக்கப்பட்டே மறைந்தே கிடக்கும்
ஆச்சர்யம் நிறைந்த பக்கங்கள் அனைத்தின் மீதும் வீசிவிடும் - அவை
எங்கள் இளைஞரை ஆசீர்வதித்தே முதியோர்களுக்கே வழிகாட்டும்
புயலின் ஆழத்தில் கால்தடம் பதிக்கும் விசுவாசத்தை அங்கீகரியும்
உந்தன் தொனியே எமை கூவியழைக்கும், வைராக்கியம் கொண்டே மலையில் ஏற்றும்
நாடோடி தன்னைத் தேடிப்பிடித்தே, வீட்டிற்குள்ளே கொண்டே வாரும்
உந்தன் ஆற்றல் எந்தன் உள்ளத்தில் ஒளிரச் செய்யும் ஆற்றல் தாரும்
இரட்சகா நாங்கள் உந்தன் சாயலாய் மாறி பிரகாசிக்க, போதிக்க, அன்புசெய்ய
உம்மைப்போலவே வாழ்ந்திட வேண்டி தேவனே எமக்கே கற்றே தாரும்